

De Moeial

Interview

Le nouveau Rector est arrivé !

Sommigen onder ons bewonderden hem tijdens het televisieprogramma "de zevende dag" van zondag 7 oktober jl., anderen kennen hem ongetwijfeld al veel langer en via ietwat andere kanalen. Neen, we bedoelen hier niet Daniël Coens, het specimen dat er in het voornoemde programma op een uitmuntende manier in slaagde om een hem op het lijf geschreven pathetisch-paternalistische houding te koppelen aan een bijna tranenvloed van infantiele nietszeggheden (bovendien heel onopgevoed interruptief, foei hoor Daniël!). Uiteraard bedoelen we wél onze eigenste, nieuwbakkenste rektor, Jean Renneboog, professor ergens in de fakulteit van de toegepaste wetenschappen (het was weer hun beurt) en bovendien gewezen en eigenlijk nog steeds voorzitter van de OZR, zijnde de OnderzoeksRaad. De man die de komende jaren zal verderhameren aan het door zijn voorganger en nu prorektor uit de rotsen gehouwe VUB-standbeeld. Wie nu deze J. Renneboog wel is, kwamen wij te weten, nog voor hij effectief als rektor werd verkozen. Uiteraard wensen wij zijn diepste hartsgeheimen niet aan U, beste lezer, te verhullen, vandaar deze, enigszins geaktualiseerde

FOTO : HILDE BRAET

uitschrijf van een gesprekje dat wij destijds, in het licht van de rektorverkiezingen, met hem mochten voeren.

We begonnen onze babbel, naast een kopje koffie, met een praatje over P.R. (=Public Relations). Een gevaarte dat in de afgelopen jaren nogal wat van de financiële koek scheen te verorberen. Kwatongen durfden zelfs beweren dat het

vóórkomen van de programma-boekjes belangrijker werd geacht dan de erin beschreven studieprogramma's. Vraag bleef natuurlijk hoe RR (Rektor Renneboog, ten einde er niet J.R. van te hoeven maken) hier zelf over dacht :

Aan P.R zijn hoofdzakelijk twee aspecten verbonden, enerzijds kent iedereen wel een aantal vormen van externe uitstraling, anderzijds echter

bestaat de noodzaak tot een intern VUB-kommunicatie-kanaal. Beide vormen dienen op een totaal andere manier te worden beoordeeld, omdat het voor internen moeilijk is de draagwijdte van externe P.R. op een juiste wijze in te schatten; bovendien heeft men het al te vaak over de vorm van de boodschap, waarbij men de inhoud wel eens uit het oog dreigt te verliezen.

We moeten daarom aan buitenstaanders de vraag stellen welk imago de VUB voor zichzelf creëert en onszelf daarbij de vraag stellen welk imago we eigenlijk wél naar buiten zouden willen dragen.

Louter intern hebben we nood aan een kommunikatiekanaal dat onze eigen mensen inlicht over wat de VUB eigenlijk is en doet. Op die manier kunnen onze eigen mensen, vanuit hun persoonlijke ervaringswereld de buitenwereld "inlichten" over wat er reilt en zeilt aan onze universiteit.

Dat dit in het verleden niet altijd schijnt gebeurd te zijn is vooral te wijten aan de jonge leeftijd van de VUB, waardoor men niet altijd over voldoende tijd beschikte om opgestarte experimenten aan een grondige screening te onderwerpen.

Bovendien was er vaak sprake van een kortzichtige "reactie-politiek" t.o.v. andere universiteiten: wat elders voorhanden was, moest aan de VUB, soms op een artificiële wijze, eveneens mogelijk worden gemaakt.

Financieel gezien is er de laatste jaren misschien inderdaad meer geld gespendeerd aan P.R., positief is echter wel dat waar vroeger alle P.R.-uitgaven verspreid waren over uiteenlopende diensten, deze gegroepeerd werden binnen één dienst, wat dan weer tot gevolg had dat de controle van buitenaf op de globale P.R.-uitgaven aanzienlijk vergroot werd en dat bijgevolg meer deskundigheid en professionaliteit van de bewuste dienst wordt vereist.

Personeel

Over geld blijken echter heel wat meer dingen gezegd te kunnen worden. Zo waren er met name aan de RUG de afgelopen jaren wel eens "strubbelingen" tussen de universitaire overheid en het, vooral ATP (=Administratief en Technisch Personeel) van deze universiteit. Patrimonium-, dus "schatkist"-problemen, zouden hieraan ten grondslag liggen. Een probleem waarmee ook de VUB in de toekomst dreigt te zullen moeten afrekenen. Voor RR is het ATP onontbeerlijk voor de werking van onze universiteit, haar tewerkstelling moet dan ook gegarandeerd blijven :

Eén der belangrijkste pijlers van de VUB is haar personeel. Zowel bij het academisch als administratief en technisch personeel beschikken we over nog onvoldoende ontgonnen bronnen van kennis, inzet en idealisme.

Het bestaan van financiële problemen kan niet worden ontkend, evenmin dat deze rechtstreeks in verband te brengen zijn met het ATP. Bij het opmaken van de begroting wordt men immers steeds gekonfronteerd met een officieel, door de staat opgelegd financieringsmechanisme waarvan de juiste toepasbaarheid, vooral in verband met de berekening van de weddes van het ATP, wel eens in twijfel wordt getrokken (ook aan andere uniefs, trouwens). Daarenboven is het ATP aan de VUB binnen verschillende, noem het kanalen, "gefrakioneerd", dit betekent dat sommige personeelsleden worden betaald via werkingstoelagen, anderen via patrimoniumgelden, nog anderen via DAD (=Dienstbetoon aan Derden) of via externe research-kontrakten. Een eenvormige uitbetalingsstructuur zou de werking natuurlijk ten goede komen, spijtig genoeg spelen hier elementen die ons van buitenaf worden opgedrongen.

In elk geval dient een vastheid van betrekking te worden gegarandeerd,

meer middelen voor bijscholing moeten worden vrijgemaakt. Hier staat dan tegenover dat van het personeel voldoende inzet, mobiliteit en flexibiliteit moet kunnen worden verwacht. Het belang van gemotiveerd personeel staat bijgevolg buiten kijf, vooral dan waar het erom gaat tegemoet te komen aan de eigenlijke bestaansredenen van onze en elke universiteit, t.w. onderwijs en onderzoek.

Onderzoek, Onderwijs

Dit "onderwijs" en dit "onderzoek" zijn twee begrippen die aan onze universiteit worden geregeerd door een OZR (OnderZoeksRaad), resp. OWR (OnderWijsRaad). Deze beide zijn "adviesraden" van de oppermachtige RvB (Raad van Beheer, Begeer voor de Westvlamingen). De vraag die zich hier opdringt draait o.m. omtrent de reikwijdte van deze term "adviesraad".

Wat is dat nu precies, een adviesraad ?

In het geval van de OZR staat dit heel precies geacteerd in een KB van 1978:

"De Onderzoeksraad verstrekt aan de Raad van Beheer advies over het onderzoeksbeleid (...) De Onderzoeksraad doet aan de Raad van Beheer voorstellen over de besteding van de financiële middelen." Meer gedetailleerd werd dit door de VUB zelf uitgebreid tot "het doen van voorstellen i.v.m. al wat betreft het algemeen beleid en de organisatie van het wetenschappelijk onderzoek op de universiteit." M.a.w. is de OZR véél meer dan zomaar een adviesraad, het is een fundamentele pijler voor het beleid van de universiteit.

De OWR, die niet via een KB is geïnstitutionaliseerd, dient analoog met de OZR een jaarlijks verslag, waarin zowel de middelen als het gevoerde beleid worden verduidelijkt, in te dienen.

We mogen hierbij niet uit het oog Lees verder p.. 13

Dodelijk ongeval

Het blok erop !

Dinsdag 2 oktober om 23.20 gebeurde er, voor de tweede maal in minder dan een jaar tijd, een ernstig ongeval op de hoek van de Triomflaan met de H. Schoofslaan (aan de Shamrock). Een Engelse voetganger (m.a.w. niet gewend aan het rechts rijdend verkeer) stak de Triomflaan over en werd gegrepen door een wagen die aan zeer hoge snelheid kwam aangereden uit de richting E411. Het slachtoffer was op slag dood, en de dader heeft vluchtmisdrijf gepleegd. Tot nu toe is er van hem geen spoor.

Dit ongeval is niet alleenstaand. Aan de uitgangen van de VUB kant Triomflaan gebeuren zeer regelmatig ongevallen, al dan niet met gekwetsten. De brutaliteit en de ernstigheid van dit geval maken echter dat het de druppel was die de emmer deed overlopen. Er kwam dan ook meteen een actie op gang bij de studentenpopulatie. Zo wordt iedereen aangespoord mee te werken met een petitiekampagne. De lijsten zijn beschikbaar o.a. in de Shamrock en het Kulturkaffee. Uiteraard gaat men met de petitie naar de bevoegde overheid.

Ook aan concrete acties wordt gedacht. Een voorproefje kregen de automobilisten en de politie op vrijdag 12 oktober, toen tijdens het avondspitsuur een spontane actie op gang kwam. Met een veertigtal studenten werd het verkeer richting stad geblokkeerd door in groep gebruik te

maken van de oversteekplaatsen.

Commissaris De Raemaecker van Oudergem, die na enige tijd ter plaatse kwam, stelde dat hij reeds regelmatig bij de hogere overheden heeft aangedrongen op het plaatsen van de bewuste lichten, maar dat er tot dusver geen gevolg aan werd gegeven.

De Raemaecker: "Ik ben me volledig bewust van het probleem. Ik ben dan ook bereid om aan eventuele volgende acties mee te werken, en in voorkomend geval de pers te woord te staan.

Verder zal ik, indien er vanuit de VUB een aanvraag tot plaatsing wordt ingediend, deze vraag positief adviseren en doorsturen naar de bevoegde overheid."

Het plaatsen van verkeerslichten aan het kruispunt is één van de mogelijke oplossingen voor de gevaarlijke situatie. Dit blijkt echter problematisch te zijn. Vanuit de hogere VUB-regioenen is al regelmatig de vraag om verkeerslichten vertrokken naar het bevoegde

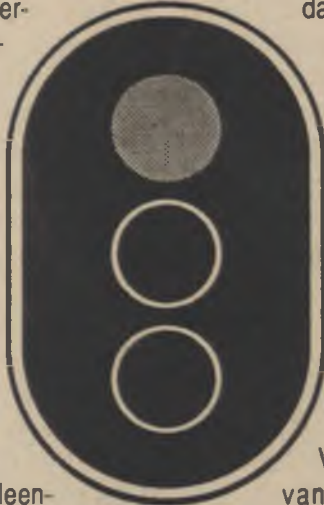
ministerie. Telkens zijn dan metingen uitgevoerd, waaruit bleek dat het kruispunt niet voldoet aan de eisen die men van hogerhand stelt om lichten te plaatsen. Zo bleek dat het oversteken te veel in

pieken gebeurt, d.w.z. dat vooral 's morgens en 's avonds veel wordt overgestoken, en heel wat minder overdag, zodat tijdens die daluren het verkeer zou stilgelegd worden voor een te verwaarlozen aantal voetgangers. Verder ligt het betrokken kruispunt te dicht bij dat van de Triomflaan met de Gen. Jacqueslaan, zodat de lichten elkaar te snel zouden opvolgen.

Ook verkeersdrempels zijn een mogelijk oplossing, of asverschuiving van de rijbaan, of een voetgangerstunnel. Misschien zou een doeltreffende snelheidscontrole kunnen volstaan. Het minimum is het plaatsen van oranje knipperlichten, alhoewel de effectiviteit daarvan kan betwijfeld worden.

Eén ding is zeker: er moet iets gebeuren, en het voeren van acties zou dit kunnen versnellen.

L.V.

Procedure verkiezingen

Zoals elk jaar zullen de Sociale Raad en Raad van Beheer van de VUB opnieuw worden verkozen. Hierna volgt de procedure voor deze verkiezingen.

datum	volgorde procedure	artikelen	tussentermijnen
15.10	•bekendmaking verkiezingen	1, 2, 3, 5	x
24.10	•samenkomst verkiezingskommissie i.v.m. samenstelling kiesbureaus (16 u)	5	x+7
5.11	•einde kandidaatstelling (16 u) •samenkomst verkiezingskommissie i.v.m. ontvankelijkheid der kandidaturen	9	x+13
6.11	•publikatie der beslissingen van de verkiezingskommissie	10	x+14
7.11	•begindatum der klachtindiening •einddatum klachtmogelijkheid tegen de beslissing van de verkiezingskommissie i.v.m. ontvankelijkheid (16u30)	11, 15 15	x+15
9.11	•oproeping der kiezers	20	x+17
21.11	•VERKIEZINGEN EERSTE RONDE (10-16 u)	19, 20, 23, 25-33	x+24
22.11	•TWEEDE DAG VERKIEZINGEN	20	x+25
23.11	•DERDE DAG VERKIEZINGEN		x+26
26.11	•publikatie	34, 35	x+27
27.11	•einde beroepsmogelijkheid (12u) •publikatie beslissingen	35	x+28
30.11	•VERKIEZINGEN TWEEDE RONDE	19-23	x+31
3.12	•TWEEDE DAG VERKIEZINGEN		x+32

Lezersbrief

Voorzitter SoR

Zoals iedereen aan de VUB wel weet (?) wordt de Sociale Raad (SoR) voorgezeten en beheerd door studenten. De verantwoordelijkheid van de mensen die zich hiervoor kandidaat stellen is veel groter dan ze meestal gewoon zijn, aangezien het hier gaat om een budget van ettelijke miljoenen. Zowel het restaurant, de dienst huisvesting, de dienst cultuur als de sportdienst vallen immers onder hun bevoegdheid. Dit

is vaak een zware last en vergt dan ook stoere schouders om ze te dragen.

Toch valt er op het eerste zicht weinig aan te merken op deze SoR, aangezien het restaurant goed draait (ondanks het feit dat het 's middags uit zijn voegen dreigt te barsten), de dienst huisvesting constant groeit (terwijl evenwel velen zich vragen stellen omtrent de toekenning van de huizen die op de Triomfiaan gelegen

zijn : verdacht veel mensen die daar een appartementje bewonen zijn reeds afgestudeerd of op zijn minst derde-cyclus-studenten), de dienst Cultuur de VUB overwoekert met cultuur (fietsen van de rommelmarkt, netjes verpakt in overgrote sinaas-appelkisten, enz.) en de sportaccommodatie onlangs werd uitgebreid met een zwembad.

De SoR leeft schijnbaar, dat merk
Lees verder p. 5

Lees eerst p. 4
je zo.

Wat je echter niet merkt is hoe die SoR leeft. Hoeveel mensen en wie zetelen in deze raad, in hoeverre zijn ze begaan met het lot van de sociale studenten, d.w.z. diegenen die met hun kop boven (de armoedegrens) proberen te blijven. Misschien zijn de leden van de SoR wel afstammelingen van de barmhartige samaritaan, hoewel misschien ook niet.

Om dit probleem eens van dichterbij te bekijken vroeg ik vorige week op de sportraad onze geëerde voorzitter van de SoR, Nic van der Marliere, om eens een zitting mee te mogen maken om het reilen en zeilen van onze raad eens gade te

slaan. Groot was dan ook mijn verbazing toen ik een flagrant 'neen' te horen kreeg van onze geëerde (??) voorzitter. Er wordt daar immers 'vertrouwelijke' informatie uitgewisseld, argumenteerde hij.

Nu stel ik me de vraag welke informatie wij (de studenten) niet mogen kennen. (Misschien gaat het hier wel om slechte investeringen, maar om jullie niet al te veel angst aan te jagen zullen we er maar van uitgaan dat hij met vertrouwelijke informatie eerder de kleur van de sokken van de leden van de SoR bedoelde, hoewel ik er niet in slaagde de verdorven idee dat deze wel eens blauw zouden kunnen zijn, te verdringen.)

Enkele dagen geleden hoorde ik

echter van een SoR-lid dat het hier wel degelijk om open zittingen gaat, wel te verstaan dat dit betekent dat iedereen aanwezig mag zijn, maar je moet zwijgen (moeilijk maar aannemelijk dus?). Een vraag kwelt me dan ook sindsdien: indien dit lid gelijk heeft, waarom wil onze 'studentenafgevaardigde' Nic van der Marliere (je weet wel, die in zijn driedelig pak) dan geen toehoorders op de SoR-zittingen, heeft hij misschien iets te verbergen dat aan zijn rimpelloze imago dat hij ons tracht voor te houden enige schade kan toebrengen?

De openlijk verkozen senior van
Germania-Romania

Lezersbrief

Het fenomeen Moreels

Elke VUB-student zal hem wel kennen. Iedereen moet in 1ste kan een geneeskundig onderzoek bij hem ondergaan. En velen hebben ook al kennisgemaakt met zijn beruchte diagnoses en zijn merkwaardig voorschrijfgedrag. Ik heb het natuurlijk over Dr. Moreels, onze enige echte studentendokter.

De voorbeelden van zijn (on)kunde om te diagnosticeren zijn legio. Zo is er de student met diarree, die hij opdracht gaf om geen zuivelproducten of wit brood te eten. Toen het probleem na enkele dagen nog steeds niet verdwenen was, zou de patiënt "misschien eens kunnen proberen zonder bruin brood?" Of de patiënt met een gezwollen enkel. Had dit iets te maken met onlangs gescheurde ligamenten? "Dat is mogelijk." Het is dus geen insectenbeet. "Dat weet ik niet, maar dat is ook mogelijk." Dokter, ik kom voor een medisch attest om een kot aan te

vragen via de bijzondere procedure, om die en die redenen. "Is dat medisch noodzakelijk of medisch verantwoord?" Ja maar, wie is hier de dokter? Gelukkig is er een lijn te trekken. Als je zelf je diagnose kunt stellen, zal hij er zeker mee instemmen. Dat is goed als je 4de doc. student bent, maar hij doet het ook voor 1ste kan studenten PK. Ook voor Captagon® ben je bij hem aan het goede adres. Hij schrijft het iedereen voor. Omdat ze "er anders toch aan zullen geraken." Waar is zijn beroepsdeontologie? Captagon® is toch een speciaal gereguleerd geneesmiddel? En wat met de tientallen studenten die een voorschrift komen halen in opdracht van enkele grote verbruikers? En wat met de zwarte markt, met hoge prijzen per tablet?

Soms vraag ik me af waarom men hem nog niet de laan heeft uitgespuurd.

Als Dr. Moreels zich beledigd voelt, daag ik hem uit tot een repliek. Ook getuigenissen van studenten zijn welkom.

Een student uit Jette
(Naam en adres bekend bij de
redactie)

Antwoord van dr. Moreels

Ik ben mij goed bewust van het circuleren van allerlei roddels. Mijn versie is de volgende:

- Een acute diarrhoea wordt inlichte gevallen opgevangen met een dieet dat meer omvattend is dan het geciteerde; in ernstige gevallen dieet + medicatie + stoelgangonderzoek.

- Bij een enkelverstuiking geeft enkel een radiografische opname (RX-foto) een idee van de uitrekingsgraad (elongatie) van de enkel-

Lees verder onderaan p. 6

Geen naam=geen post

De campusbewoners kregen vorige week het volgende staaltje van bijzonder geslaagde public relations in hun bus:

"Geachte studenten,

Ten einde de verdeling van de post vlotter te laten verlopen;

schrijf- en taalfouten, alhoewel je toch zou mogen verwachten dat ook dat minimaal wordt verzorgd.

Laten we vooral de inhoud bekijken. Dienst Huisvesting heeft blijkbaar besloten -zonder samenspraak met bijvoorbeeld de BWC-

naar andere kamers, de post sneller verdeeld kan worden als elke bus de naam van de bewoner draagt. De naamvermelding is met andere woorden in ieders voordeel.

Het is ons echter totaal onduidelijk waarom de Dienst HU dan moet uitpakken met zo'n drakonische maatregel. In plaats van het vriendelijk te vragen, pakt men uit met een machtsspelletje. Ze zijn blijkbaar niet in staat om op een normale, volwassen manier te communiceren met de bewoners. De bewoners die nota bene hun enige bestaansreden uitmaken.

Blijft nog het dreigement op zich.

Heeft de Dienst HU het recht de post achter te houden? Het lijkt me van niet. Indien het zou gebeuren, denken we, is er sprake van diefstal. Het zou ook wel bijzonder grof zijn. Laten we hopen dat het bij een -wel bijzonder dom- dreigement blijft.

L.V.

BWC Oefenplein

Geachte Studenten,

Ten einde de verdeling van de post vlotter te laten verlopen; verzoeken wij u, Uw naam op Uw postbus te vermelden. Wij danken u bij voorbaat.

Dienst Huisvesting

H.A.W : Geen Naam = Geen Post

vezoeken (sic) wij U, Uw naam op Uw postbus te vermelden.

Wij danken U bij voorbaat.

Dienst Huisvesting

M.A.W. : Geen Naam = Geen Post"

We zullen het hier niet hebben over de krakkemikkige stijl, noch over de slordige vormgeving en de

dat enkel die studenten nog post zullen krijgen die hun naam op de brievenbus vermelden. Het moet duidelijk zijn dat niemand er waarschijnlijk enig bezwaar tegen heeft zijn naam op zijn bus te zetten. Het is ook evident dat, bij het begin van het nieuwe jaar, met als gevolg daarvan de verhuis van talloze studenten

Lees eerst p. 5

banden. De enkelbanden kun je zelfs op een RX-foto niet zien; een scheur is enkel operatief vast te stellen.

Insekten kunnen ook ter hoogte van de enkel toeslaan!

•Captagon is geen speciaal gereguleerd geneesmiddel. Het is

geen verboden geneesmiddel; het wordt in een gelimiteerde (kleine) hoeveelheid voorgeschreven. Deze hoeveelheid en de reden worden genotuleerd in het persoonlijk dossier van de aanvrager waarbij op de gevaren wordt gewezen.

•Wie voor een 'opdrachtgever' met een vals verhaal een voorschrift

komt vragen weet van zichzelf dat hij bedrog pleegt. Ik ben geen detective.

•Het bestrijden van een 'zwarte markt' behoort meer tot de opdracht en de mogelijkheid van een politionele eenheid; het gezondheidscentrum is geen recherchebureau.

Days of Stella and Tequila Sunrise (part 2)

Men zegt dat geen enkel ras meer bijgelovig is dan het sportieve. Menig sportmens, en niet enkel de minder begaafde, heeft zo zijn eigen ritueel om het lichaam tot topprestaties aan te zetten. En waarom ook niet, bijgeloof kan het leven een heel stuk gemakkelijker maken. Je hoeft niet nodeloos energie te verspillen aan zelf-, trainer- en/of coachverwijt, noch aan het afroeven/afsnauwen van eventuele ploegmaats en toeschouwers.

Toch, lieve lezertjes, is bijgeloof op die basis niet echt goed te praten, omdat op zulk 'n manier problemen nooit bij de kern zullen aangepakt worden (bla, bla, bla; preek, preek, preek).

Wie fris en proper deze unief komt binnenwaaien, zal al snel het taboe-achtige geurtje kunnen opsnuiven dat hangt rond al wat ook maar van ver met geloof, bijgeloof of aanverwante heroïnes te maken heeft. Ik denk daarbij dan wel in de eerste plaats aan de studentenbevolking zelf.

Nochtans meen ik met vrij veel zekerheid te mogen vaststellen dat het bijgeloof ook menig studierend mens in de greep houdt, vooral dan tijdens de examenperiodes.

Ik herinner mij nog goed de dag waarop ik de eerste keer ex-

amen had van één der meest gevreesde vakken. Op weg naar het examenlokaal kwam ik plots oog in oog te staan met een enorme ladder, die dwars over de stoep geparkeerd stond. Ik stopte prompt, krabte uiterst bedenkelijk in mijn haar en schoot

lichtjes in paniek. Moest ik nu gewoon rechtdoor (en dus onder die ladder) stappen, of er wijselijk omheen wandelen, wetende dat de minstens duizend ogen die op mij gericht waren in een oorverdovend schater-

lachen zouden uitbarsten. Minstens duizend ogen die in mijn rug priemden en zich klaar maakten om mij, een pas ontgroende VUB-schacht, luid spottend van gods- en afgodspraktijken te beschuldigen. Ik twijfelde nog steeds, aarzelde en struikelde toen uiterst elegant. Bij het weer rechtstaan merkte ik dat de hindernis nu achter mij lag: ik was onder de ladder door gestapt

(hoewel, "stappen" is veel gezegd)! Geen nood, zo sprak ik mezelf moed in, ik heb mijn cursusje gestudeerd en kan dus zeer zeker onder een domme ladder doorstappen zonder daarvoor per sé een rampzalig examen te moeten afleggen.

De kleine was vervolgens bijzonder trots op zichzelf... tot een weekje later de punten uithingen.

Tijdens de tweede zittijd van datzelfde academiejaar, meende ik eindelijk een onfeilbaar middelje gevonden te hebben om te slagen. Uitgangspunt was de vraag waar al die leerstof naar toe gaat, eens zij door de ogen opgenomen is. 't Is te zeggen, het is niet zo dadelijk van belang te weten waar precies de leerstof naar toe gaat, het komt er vooral op neer de stof in je kop te kunnen bewaren tot (ongeveer twee minuten) na het examen. En hoe hou je de melk het best in 't potteke? Door er een dekseltje op te zetten, natuurlijk. Die maand heb ik dus bijna permanent rondgelopen met een soort zeemanspet op mijn hoofd... en samen met mij faalde de onfeilbare taktiek.

Toen ben ik dus snel naar mijn mama toegelopen en die zij me dat ik een grote dommerik was, want er is immers maar één onfeilbare manier om te slagen en dat is hard studeren (bla, bla, bla; preek, preek, preek).

lm.

Agenda

dinsdag 16 oktober

- Solvay : TD in BSG
- Info-Groep : Film "Raising Arizona" in QD
- DK : vernissage installatie 'Charon' van Jo Huybrechts : Galery'.
Tentoonstelling tot 30/10

woensdag 17 oktober

- PK : TD in BSG
- Manu Juventa : TD te Jette
- Kinneke Baba : Film "Weekend at Bernie's" in QC
- DK : Film : 'Hohenfeuer', 12u30 (Galery), 20u (aula Q), 50fr.

donderdag 18 oktober

- AVSG : TD in BSG
- BM : Cantus
- Farma : TD te Jette
- Pers : Film "Die Hard I"
- DK : Concert : 'Fat', KK, 21u, gratis.

maandag 22 oktober

- Antverpia : TD in BSG
- ZWK : Film "Sex, lies & videotapes" in QC
- Solvay : Film "The Milagro Beanfield War" in QD

dinsdag 23 oktober

- PPK & KEPS : Doop
- BM : Film in QD
- PPK & KEPS : TD in BSG

woensdag 24 oktober

- Pers : Doop
- GK : Schachtenontvangst en TD te Jette

- Kinneke Baba : Zwemmen om 18 uur aan de Confrater
- OP : Film "Sea of Love" in QD
- Pers : TD in BSG
- DK : Film : 'Au revoir les enfants', 12u30 (Galery), 20u (aula Q), 50fr.

donderdag 25 oktober

- VRG : Doop
- KIB : Film "Dead Poets' Society" in QC
- VRG : TD in BSG
- DK : Concert : 'Stitch', KK, 21u., gratis.

vrijdag 26 oktober

- UCOV, ism Oxfam : Voordracht door Ernesto Cardenal (ex-minister onderwijs Nicaragua), Qa, 20u. Info : 641.23.13.
- BM : minivoetbal
- Vesalius : TD in BSG
- DK : Fuij + surprises, 21u, KK.

maandag 29 oktober

- Solvay : Doop
- LIA : vissen in Limburg. Vertrek 19uur
- Historia : Film in QC
- Solvay : TD in BSG
- DK : Concert : 'Elliott Sharp Kwintet', KK, 21u., gratis.

dinsdag 30 oktober

- WK : Doop
- JVS : Film in QD
- WK : TD in BSG
- DK : Stand-up comedy met Geert Hoste. KK, 21u., gratis.

Pavel Solovyov

Amnesty International

In april 1990 heeft de kersverse lokale groep op de VUB van de mensenrechtenorganisatie Amnesty International een gewetensgevangene geadopteerd. Hij heet Pavel Solovyov. In februari 1989 werd hij gearresteerd in een park te Slavyansk, waar hij een religieuze meeting bijwoonde. Hij werd veroordeeld tot drie jaar dwangarbeid op basis van artikel 206 van de Oekraïense Strafwet.

In 1973 ondertekende de USSR een internationaal verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten, waarin de godsdienstvrijheid wordt gewaarborgd. Bovendien beweren de Sovjet-instanties

dat er sinds 1988 niemand werd gevangen genomen omwille van religieuze activiteiten. Pavel Solovyov werd trouwens onder een andere dekmantel naar een werkkamp gestuurd. Het zingen van hymnen in een park werd in zijn proces vertaald in 'wreed hooliganisme', met andere woorden het verstoren van de openbare orde.

Meer dan eens heeft Amnesty International ondervonden dat deze strafrechterlijke benaming wordt gebruikt om gewelddoos politieke acties te bestraffen. Daarom eist de organisatie de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van Pavel Solovyov.

Daarom roept de lokale groep, gevestigd in de Triomflaan 74 te Brussel aan de VUB, alle geïnteresseerden op om massaal te schrijven voor de vrijlating van Pavel Solovyov.

Voor meer informatie kun je terecht bij :

Isabelle Boeyé
thuis : M.V.Hongarijelaan 69/3, 1080 Brussel

Claudine Pays
thuis : Midzomer 1, Schilde, tel 03/658.90.05.
kot : VUB Nieuwelaan 007

VUB INTERNATIONAL STUDENTS' ASSOCIATION

International students of the VUB are currently working to breath life back into the International Students' Association. For five years, the Association has been in suspended animation, but the problems associated with foreign studenthood have not diminished.

We find ourselves in a different and sometimes strange land. Our communication skills are often limited to our native tongue and English. Far from home, isolated, lonely, we begin the struggle to find the basic necessities of life- food, housing, friendship. Food is a matter of experimentation. Friendship can often be limited to others of our own nationality as we try to help each other through our daily life. Housing is often a major struggle, again as a function of our limited ability to communicate in French or Flemish, or even to find our way on this city's excellent, but sometimes confusing transportation system.

On the other hand, we often feel that, given the chance, we could offer the university much in supplying cultural, historic and political awareness of our lands and peoples, thus widening the opportunities for education and enlightenment at the VUB.

To those ends, some of us have begun laying the groundwork for a meaningful association of international students on this campus. Already, work has begun to organize a forum between Pakistani and Indian students on the problems of partitioning of Kashmir, to be held in early November (details forthcoming in

next issue of De Moeial).

We will also be coming together to study and hopefully find solutions to the pragmatic problems faced by newly arriving international students, especially concerning difficulty in finding housing, and social isolation. A meeting to focus on those problems, as well as to discuss the Ka-

shmir event will be (or has been) held on Wednesday, 17 October at building F, room 5F212 from 13-14 hours. All students are welcome (Belgian students are also "international" students, after all!).

For more information on the International Students Association, such as where meetings are held and how to become involved in organizing cultural events, you may contact the Free Inquiry office near the Culture Cafe at 641-16 49 or 23 28 (prefix is unnecessary when calling from the campus).

Don Eichelberger

No more passes any more...

Meal passes are blue cards which are being held by every low budget student standing in line for the lunch in the VUB-restaurant. The majority of foreign students has taken advantage of this facility as well as some Belgian students in the last year. Yet, for this year, the Social Council of the V.U.B. (Sociale Raad, an organ responsible a.o. for the restaurant and the issuing of the passes) rises the question whether those passes should remain an option or not, and who shall profit of them. It seems, that for financial reasons, the V.U.B. can not consider all applications. "It would cost too much".

The passes issued last academic

year will be valid until the end of October. For the moment no applications are being accepted until there will be a consensus at the V.U.B. Social Council over the new criterions. We will have to wait for those new criterions, thus. Generally spoken the meal passes are an important part of the social expenses for the students. Therefore they should remain. If the V.U.B. is in financial problems it would not be wise to cut the social budget. One should try to get resources from other budgets. It is expected of the Social Council of Students to be there for the students and to vote for the maintaining of the facility of meal tickets.

De flauweKUL van Dillemans

Terwijl Coens voor de zoveelste keer zijn mammoetsecreet aankondigt, worden er vanuit de KUL zware hints gedropt omtrent de "noodzakelijke" sanering van het Universitair Onderwijs. In een interview op de BRT, naar aanleiding van het nieuwe academiejaar predikte Dillemans de noodzakelijkheid van een rationalisering van de universiteit door onderbemande studierichtingen weg te saneren. De onderliggende filosofie komt erop neer dat richtingen die op verschillende plaatsen

worden ingericht, maar niet overal "voldoende" zijn bemand, in sommige gevallen kunnen worden afgeschaft, om aldus "niet rendabele" posten op de begroting te verwijderen. Dit kan volgens hem zonder probleem gepaard gaan met overplaatsingen van professoren van campus naar campus (bijvoorbeeld van de VUB naar de KUL...). In een bedenkelijke geest van solidariteit wordt vermeld dat alle Universiteiten hun steentje moeten bijdragen

Of hij het vergeet te denken is moeilijk te zeggen, doch hij vergeet zeker te zeggen dat dit steentje voor de VUB moeilijk te torsen zal zijn. Dit heeft De Standaard in de weekendeditie van 6-7 oktober jongstleden dan maar voor hem gedaan. 40 % van de studierichtingen op onze campus zouden ondervertegenwoordigd zijn (als criterium werd vijftig studenten vooropgesteld). Ondanks het feit dat Leuven in de poll

op de tweede plaats prijkt is het duidelijk dat de relatieve positie van Leuven ten opzichte van de anderen versterkt zal worden indien men zou overgaan tot de realisatie van de heer Dillemans' intenties. Voor de VUB betekent dit een catastrofe. De bedenkelijke geest wordt dus beves-

demische openingszittingen, die op hun beurt hierdoor erg voorspelbaar en dus oninteressant worden, juist goed voor die mensen die het noodzakelijk achten recepties met hun aanwezigheid te versieren. Men aanvaardt blijkbaar de onwil van de geldschietters om een degelijk onderwijsbeleid te voeren en tracht dit te camoufleren met holle praatjes over de financiële situatie.

Tenslotte zeggen de uitspraken van Dillemans iets

over de impasse waar de universiteiten in terecht zijn gekomen. Het lijkt wel of men de faktor geld gretig als uitvlucht hanteert om de talrijke eigen mankementen te camoufleren. De universiteiten hebben zich teruggetrokken op hun campussen. Van interactie met de andere delen van de maatschappij is geen sprake meer. Dit is een armoede die veel belangrijker is dan louter geldgebrek. Bovendien is de relatie van deze armoede met datzelfde geldgebrek niet rechtlijnig. Het heeft veel meer met onmacht (en onwil ?) te maken. Het is erg verontrustend dat men nu vanuit de academische wereld zelf wenst over te gaan tot de institutionalisering van deze armoede door de een begin te maken met de afbouw van de universitaire instellingen, dit terwijl het omgekeerde o zo noodzakelijk is.

Voor Studiekring Vrij Onderzoek
JvH

tigd.

Als men de implicaties van dit soort uitlatingen even nader beschouwt wordt het duidelijk hoe erg het momenteel met onze universiteiten gesteld is. In eerste instantie is een onvolledige universiteit synoniem met een onvolkomen universiteit. Dillemans ideeën komen overeen met een gedeeltelijke amputatie van de bruisende kennispoel die een universiteit behoort te zijn. Ze impliceren het afbouwen van de interacties die tussen verschillende gebieden van de kennis optreden. Bijgevolg leidt het tot een armer niveau van funktioneren.

Vervolgens blijkt nog maar eens dat er van eensgezindheid binnen het universitaire wereldje geen sprake is. Het enige waar iedereen het over eens is, is de faktor geld, die in veel te grote mate afwezig schijnt te zijn. De enige keer dat dit gebrek wordt aangehaald is tijdens de aka-

De golfkrisis

De situatie in de golf wordt met de dag spannender. In de media wordt het voorgesteld alsof het Westen, het vrije, democratische Westen zich in één blok heeft geschaard achter president Bush die al veel meer strijdkrachten naar de Golf heeft gestuurd dan een verdediging van Saoedi-Arabië nodig heeft. In de arabische wereld ontwikkelt zich, buiten de politieke gezagsdragers om, een zelfde zwart-wit denken waar Saddam Hoessein als de reddende engel, als de dappere vijand van de eeuwige vijand, de Verenigde Staten, het kristendom, wordt voorgesteld. Een oorlogspsychose, zoals die nu aan beide zijden wordt gekreëerd is een self-fulfilling prophecy. De oorlog lijkt steeds meer onafwendbaar. Nochtans heeft niemand iets te winnen aan een konflikt, dat kan uitlopen op een derde wereldoorlog. De Amerikaanse strategie is: snel en kordaat optreden, Irak in een Blitz-krieg onder de voet lopen. Als dat zou lukken, wat heel onwaarschijnlijk is, wat dan? Over

het aantal mensenlevens nog niet gesproken, er bestaat geen enkel alternatief voor Saddam Hoessein, en de Iraakse aanspraken op Koeweit zullen hierbij evenmin verdwijnen. Zonder de invasie van Koeweit goed te spreken, mogen de Iraakse argumenten hier ook gehoord worden: de petroleumprijs was op een dieptepunt sinds 1973, en Koeweit, zelf een van 's werelds grootste investeerders, deed alles om die prijs laag te houden. Het fragiele evenwicht dat in de jaren '60 was ontstaan tussen Israel en de Verenigde Staten aan de éne kant en de Arabische wereld aan de andere kant evolueerde steeds meer in het voordeel van het Westen, o.a. omdat de steenrijke petromonarchieën van de Golf de zijde van het Westen hadden gekozen, tegen de Sovjetunie en zijn bondgenoten, tegen de niet-gebonden landen en tegen de landen van de Arabische Liga. Vanaf de jaren '80 kregen deze landen te kampen met overlevingsproblemen. Irak, waar de uitputting van de golfloorlog

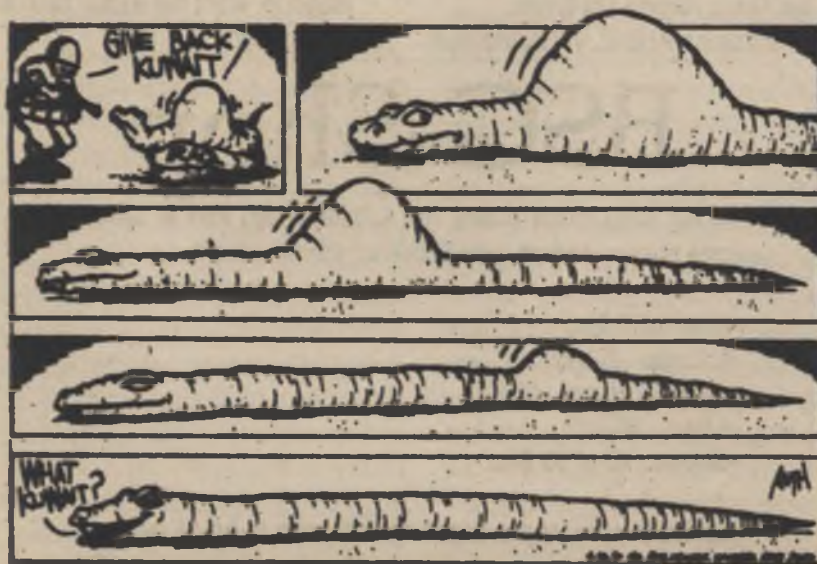
bovenop de andere problemen kwam, is een goed voorbeeld: een hoge bevolkingsdichtheid, slinkende inkomsten uit de grondstoffen en een immer stijgende buitenlandse schuld maakten de invasie van Koeweit bijna noodzakelijk. Als we in het Westen panikereren met de stijging van de petroleumprijzen, die even laag waren als in 1973, mogen we de reactie voorstellen van de ontwikkelingslanden die veel ergere 'schokken' hebben moeten verduren omwille van de stijgende interesten op hun schulden en de dalende grondstoffenprijzen. Toen de Verenigde Staten Panama binnenvielen, wat ook in de eerste plaats ingegeven was door economische belangen (het kanaal), was er nauwelijks een haan die ernaar kraaide.

Het is waar dat de machtswellust van Saddam Hoessein een bedreiging is voor de wereldorde. V.N.-troepen moeten de grens met Saoedi-Arabië bewaken om de Iraakse troepen te stuiten- dat heeft de voorgeschiedenis van de tweede wereldoorlog ons geleerd- maar het is absoluut noodzakelijk het konflikt ten allen koste binnen de perken van de diplomatie en het economisch embargo te houden, o.l.v. de Verenigde Naties wel te verstaan.

Vanzelfsprekend is noch het irrationele blok-denken, waarbij mensen als Hugo Van Dienderen (Agalev) in een parlementaire commissie brutaal de mond worden gesnoerd omdat zij er een andere mening op nahouden, noch de eskalatie die apokalyptische afmetingen begint aan te nemen, de beste weg om de wereldvrede te waarborgen, ook niet op lange termijn!

Dirk N.

voor Studiekring Vrij Onderzoek

KRINGEN

Liberaal Vlaams StudentenVerbond

Gratis naar Berlijn !

Het Liberaal Vlaams Studenten-Verbond stelt één student in staat een gratis reis naar Berlijn te maken. Er wordt namelijk zo'n reis verloot onder hen die nu lid worden van de kring.

Wat moet je doen om in aanmerking te komen ? Ten eerste word je zo snel mogelijk lid. Verder stort je voor 20 oktober 5 400 fr. op rekeningnr. 001-1084670-92 van het LVSV-Brussel met de vermelding "Reis Berlijn". Ten slotte vul je ook een inschrijvingsformulier in, dat je kan krijgen bij Patrick ASMUS, kot Nieuwelaan nr 174, die je ook alle inlichtingen kan geven. Onder alle personen die de vorige stappen hebben gezet wordt op de LVSV-'pré-Berlijn-fuif' de gelukkige winnaar uitgetrokken. Deze persoon krijgt zijn inschrijvingsgeld integraal teruggestort.

Niet-leden mogen ook mee naar Berlijn, zij betalen 5 600 fr., maar kunnen dus géén reis winnen.

De reis

Men vertrekt op woensdagavond 31 oktober rond 20u00 aan de Confrater, en komt daar terug aan op zondag 4 november rond 8u00. De heen- en terugreis gebeurt in nachtrit in een luxe-autocar, voorzien van alle comfort (44 inclinerende zetels, wc, minibar, video, 2 chauffeurs, ...). In Berlijn wordt verbleven in een uitstekend studentenhotel in dubbel- of triple-kamers, alle met douche en wc, en op basis van kamer met

ontbijt. De begeleiding van een gids in Berlijn is verzekerd.

Programma

1ste dag : vertrek uit Brussel rond 20u00. Comfortabele nachtrit via Bielefeld, Hannover, Braunschweig. Leuke video om jullie zoet te houden.

2de dag : Rond 10u00 aankomst in Berlijn. Eerste kennismaking met deze unieke stad : de Kurfürstendamm, de Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche, de residentiële wijk Hansa Viertel, de Siegesäule, de Kongreshalle,...

Wandeling langs de 'muur', met o.a. de Reichstag, de Brandenburger Tor, de Potsdamerplatz, de Philharmonie.

Vrij middagmaal. In de namiddag vervolg van de stadsronddrit met o.a. het Dahlemmuseum, het Olympiastadion, het Plötsensee-monument, het Maria Regina Martyrum.

Intrek in het hotel. Vrij avondmaal.

3de dag : Bezoek aan Oost-Berlijn : bezoek aan o.a. Unter den Lindenallee met de Deutsche Staatsoper, de diverse ambassades, de Neue Wache, het Altes Museum en het Pergamonmuseum, de Alexanderplatz, Karl Marx-Allee,...

Fakultatief middagmaal. Vrije namiddag met gelegenheid tot museumbezoek.

4de dag : Vrije dag. Gelegenheid tot het grondiger bezoeken van bepaalde musea en bezienswaardigheden van de 2de dag. Gelegenheid tot bezoek aan de Kreuzbergwijk of winkelen. Vrij avondmaal. Vertrek rond 19u00 naar Brussel.

5de dag : Ontbijtgelegenheid onderweg en aankomst te Brussel rond 8u00. 's Avonds afspraak in de Confrater voor een gratis vat !

Haast je, want het aantal deelnemers is beperkt.

BSG-Shop

In het BSG-lokaal (naast het kultuurkaffee) kan je aan de laagste prijzen klakken, labojassen en sterren kopen.

- Klak : 800 Bfr.
- Labojas : 200 Bfr.
- Ster of Zeskant : 25 Bfr.
- Letter : 50 Bfr.
- Stikker : 20 of 50 Bfr.

Het BSG-lokaal is alle dagen open tussen 11 en 14 uur.

K.L.

Renneboog Jean, Rector.

Lees eerst p.2

verliezen dat de activiteiten van de OWR breder en meer gediversifiëerd zijn dan die van de OZR, een OZR die er de afgelopen jaren in geslaagd is interessante initiatieven te ontwikkelen, maar waar de genomen initiatieven in de toekomst wel verder, vooral inhoudelijk dan, moeten worden uitgediept. Men moet zich buigen over de structuur van de OWR en nagaan of de alhier bestaande functies eveneens voldoende uitgebreid zijn om het hele onderwijsdomein te bestrijken. Op die manier kan de OWR uitgroeien tot een overkoepelende raad waarin verschillende onderwijssectoren hun eigen verantwoordelijkheid krijgen toebedeeld.

Op die manier wordt de OWR, net als de OZR een noodzakelijke universiteits-"pijler".

Uiteraard gaat het gehele universiteitsbeleid nog veel verder dan OZR en OWR. O.m. financiële en personeels-kommissie moeten verder worden uitgebouwd tot "steunpunten" die er mee moeten voor zorgen dat de voorhanden zijnde middelen deskundig worden aangewend. Om middelen en uiteindelijke doelstellingen niet langer met elkaar te verwarren is uiteindelijk een doorgedreven delegatie- en responsabilisatiepolitiek vereist.

De genoemde opsplitsing in "pijlers" en "steunpunten", laat zich dan nog eens doorkruisen door een opsplitsing in "geledingen" (t.t.z. de studenten- en diverse soorten personeelspopulaties). Nu maakt de VUB zich graag sterk in het door haar gevoerde beleid wat betreft de hoge mate van inspraak en medebeheer

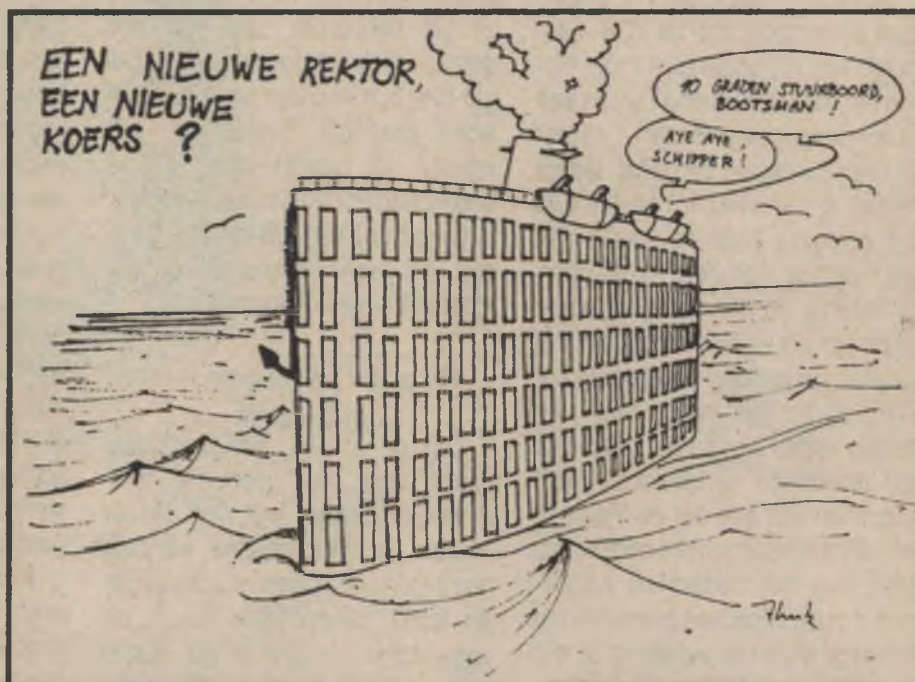
door al deze geledingen. Niet alleen de proportionele samenstelling van de diverse raden en commissies, ook de afbakening in de tijd tonen duidelijk aan dat de hoofdmoot van dit beheer feitelijk rust in de handen van het OP (Het Onderwijzend Personeel, ofte de proffen).

Ondanks een opdeling in geledingen hangt de inhoud van medebeheer in essentie toch af van wat de personen in kwestie er zelf van terecht brengen in de diverse raden en

worden gezien.

In de huidige samenstelling van de diverse raden merken we inderdaad dat het OP het meestal voor het zeggen heeft, hetgeen logisch is aangezien zij ook de uiteindelijke verantwoordelijkheid dragen voor het onderwijs en het onderzoek aan onze universiteit.

Via hun langerdurende aanwezigheid in de raden zorgen zij voor de continuïteit in het beleid, terwijl WP (het wetenschappelijk perso-

kommissies. Dit wil meteen zeggen dat de vertegenwoordigende personen in eerste instantie vanuit hun eigen ervaringen moeten ageren en niet moeten optreden in naam van deze of gene geleding. Dit betekent dat men niet wordt gekonfronteerd met gekunstelde standpunten, maar dat duidelijke meningen naar voren treden waarvan men de positieve elementen kan bundelen zodanig dat men een eindresultaat krijgt waarin iedereen zich kan terugvinden. Op die manier krijgt niemand en indirect dus ook geen enkele geleding, de indruk over het hoofd te

neel, wat zoveel betekent als de assistenten), ATP en studenten verantwoordelijk zijn voor noodzakelijke vernieuwing en controle moeten uitoefenen op dat beleid.

Ten einde meer inhoud aan de vergaderingen te kunnen geven is de manier van vergaderen uitermate belangrijk. Een degelijk beleid vereist heel wat tijd. Belangrijke items moeten op alle nivo's kunnen worden besproken en geleidelijk (trapsgewijze) het hoogste nivo bereiken waar de uiteindelijke beslissingen moeten worden getroffen.

Vrij Onderzoek

Beslissingen die dienen te worden getroffen in een "geest van Vrij Onderzoek". Een geest die, al naargelang de omstandigheden, nogal eens verschillende verschijningsvormen pleegt aan te nemen, maar het hoe dan ook steeds weer opnieuw moet opnemen tegen die "andere" geest in ons alom bekruisigd Vlaanderen.

Vrij Onderzoek is een methode, een manier van werken of beter nog een manier van "zijn". Het is een ideaal dat men slechts meer of minder kan trachten te benaderen.

Bovendien staat dit Vrij Onderzoek als symbool voor de VUB: haar imago van vrij onderzoek moet binnen een zich verruimend Europa een aantrekkingspool vormen, eerder dan een zuil binnen een regio. Iedere student is hier welkom, het is m.a.w. een positieve beleving eerder dan een sektaire methode; naast georganiseerde en niet-georganiseerde vrijzinnigheid verdienen ook andere zuilen onze aandacht. De ontkerkelijking en het niet meer volgen van morele kodes binnen de katholieke zuil (statistisch aangetoond) toont misschien wel aan dat de Vlaamse bevolking niet langer een boodschap heeft aan het traditionele katholicisme, maar impliceert eveneens dat diezelfde Vlaamse bevolking op dat moment door "iets anders" wordt gerekupereerd, een "service"-zuil (bv. onderwijs, verzorgingssector,...), die echter evenzeer binnen een katholiek netwerk wordt aangeboden. Een "service-zuil" die men bovendien, door deskundig management, tracht zeer goed te organiseren. Diverse diensten worden op een op het eerste zicht absoluut niet sektaire manier aangeboden (iederéén kan zich bijvoorbeeld aansluiten bij de Christelijke Mutualiteiten), iederéén krijgt de service, maar het beleid van dergelijke organismen (zoals bv. Caritas Catholica), is in handen van een beperkte groep die wél heel sektair is, die wél zeer georganiseerd

is en die wel degelijk bepaalde doelen nastreeft; en dit aspect is meestal niet even duidelijk voor de gebruikers van deze diensten. Een gevolg hiervan is dan bijvoorbeeld dat VUB-afgestudeerden geen plaats vinden in het katholieke onderwijs, hospitalen; dit is een louter feit. (Een partij als de CVP heeft 30 à 35% van het stemmenaantal, ze controleert echter wel 80% van de machtsapparaten.) Het is net dit aspect waar we moeten tegenin gaan, zonder evenwel onze eigen machtspositie hierbij te overschatten. Vanuit vrijzinnige hoek moet worden getracht de bevolking te doen inzien dat precies zij het slachtoffer zijn van een bestaande machtspositie, een spel dat óver hun hoofden heen met hen wordt gespeeld. Binnen de VUB moeten wij daarom onze interne boodschap (cfr. PR) duidelijk stellen. Bijgevolg zou de VUB in haar optreden als een coherenter geheel moeten kunnen overkomen.

Humane vs. exacte wetenschappen

Om de tot nu toe geschetste puzzel nog een beetje te "ontduidelijken" stellen we vast dat er binnen het academische wereldje nog ergens een obskure scheidingslijn wordt gehandhaafd tussen de zogenaamd humane en de exacte wetenschappen. Binnenin deze "wetenschappen" onderscheiden zich dan nog eens een aantal fakulteiten. Al deze verschillen lijken zich de laatste jaren een beetje op te lossen in een verschijnsel dat "interdisciplinariteit" wordt genoemd. Nochtans blijkt dit "oplossen" niet altijd even duidelijk uit de toch wel duidelijk afgescheiden stromen onderzoeksgelden.

De opsplitsing humane t.o.v. exacte wetenschappen bestaat intern en extern aan de VUB. Dit onderscheid is echter een conjunctureel, veeleer dan een fundamenteel verschijnsel. Hiermee wordt bedoeld dat dit onderscheid reeds heel lang

wordt gehanteerd, waardoor de indruk wordt gewekt dat het een fundamenteel verschil betreft. Olie op het vuur en tevens het bewijs dat het hier wel degelijk om een conjunctureel verschijnsel draait, betekende de aandachts- (en financiële) boom die de laatste decennia uitging naar de exacte wetenschappen en deze dan in tegenstelling tot de humane wetenschappen. Twee oorzaken liggen hieraan ten grondslag: net in deze periode kende men in de "exacte" wetenschappen een aantal snelle spektakulaire ontwikkelingen. Deze konden daarenboven ineens worden gevaloriseerd door het bestaande economische systeem; men begon in te zien dat de afstand tussen wetenschappelijke ontwikkeling en de economische toepassing ervan voldoende kort was om er op een rendabele manier, vanuit de industrie, in te investeren. Dit leidde tot enorme aandacht van de buitenwereld (ook de politieke wereld, m.a.w.), waardoor er plots veel steun werd verleend aan deze vorm van wetenschap bedrijven, wat het snelle evolutieproces van de exacte wetenschappen alleen maar in de hand werkte en een exponentiële groei tot gevolg had.

Heden ten dage echter komt men snel van deze denk- en handelingswijze terug. Niemand gelooft er nog langer in dat de (exacte) wetenschappen alle oplossingen te bieden hebben. Men beseft nu dat de snelle vooruitgang van de wetenschappen op sommige plaatsen meer problemen kreëerde dan oploste. Vooral bij de jongeren groeide het besef dat de mens als deel van een hem omringend ecologisch systeem kwetsbaar is; niet langer wordt de "mens" centraal gesteld, wel de "mens in zijn geheel" en het feit dat dit geheel kwetsbaar is. In wat wat we nu lezen stellen we vast dat alles gebeurt voor de mens in zijn systeem. Een voorbeeld hiervan zijn de zgn. "impulsprogramma's" van gemeenschapsminister De Batselier: industriële

programma's worden hierin niet langer gesteund wanneer aan deze programma's geen luik van "technological assessment" is verbonden. Dit houdt in dat alle "problemen", die bij een bepaalde ontwikkeling ontstaan, tezelfdertijd méé moeten worden opgelost. Het gevolg is dat de exacte wetenschappen een beetje worden achteruit geduwd; de mens binnen zijn systeem krijgt de absolute voorrang.

Tot zover een extern onderscheid, dat uiteraard zijn implicaties heeft op de toestand binnen de universiteit. Een positief element intern is dat men altijd aandacht is blijven geven aan de ontwikkeling van de humane wetenschappen aan de VUB. Dit valt o.m. af te lezen in de verdere uitbouw van de bibliotheek, het stimuleren van een extra aantal onderzoeksmandaten en de omvang van de werkings- en uitrustingskredieten. Zo kunnen we effectief vaststellen dat de humane wetenschappen aan de VUB zeker niet in de verdrukking worden gesteld. De humane, net als de exacte wetenschappen trouwens, zijn binnen de VUB *zelf* verantwoordelijk voor de aanwending van hun Akademische Middelen (met de Akademische Middelen wordt gepoogd het essentiële van de specifieke en reëel beschikbare middelen te bundelen om een effectief, dynamisch en verantwoord beleid te voeren voor het onderwijs en het onderzoek).

Een bijkomend positief punt betreft het onderzoeksbeleid dat aan de VUB wordt gevoerd. Binnen de OZR situeren zich een aantal subcommissies die trachten adviezen uit te brengen in een geest van: "zo ervaren wij het huidige beleid en zo zouden wij het willen zien in de toekomst". Een concreet gevolg van deze manier van werken ligt in de vaststelling van de diverse problemen omtrent de ontwikkeling van de "multi-disciplinariteits-idee": overkoepelende, trans-fakultaire research kent teveel technische en

financiële moeilijkheden, omdat aan de VUB de jaarbegroting al te strak wordt doorgedreven. Men wil dit op een realistische manier corrigeren door jaar per jaar meer middelen specifiek aan multi-disciplinair onderzoek toe te kennen en mettertijd los te weken van het korset van de originele begroting. Op die manier wordt getracht een onderzoeksbudget op te stellen dat zo inhoudelijk mogelijk gaat werken en zo weinig mogelijk verzuild is. Deze, overigens positief te noemen, beweging is binnen de universiteit heel duidelijk aan de gang. De humane wetenschappen moeten er daarom van overtuigd zijn dat zij een fundamentele rol te spelen hebben in het onderzoeksbeleid zoals dat aan de VUB wordt gevoerd (denken we bijvoorbeeld aan het domein van de genetische manipulatie, het probleem van de over-verzorging in de medische wereld,...). Meer en meer ontstaan op die manier interdisciplinaire samenwerkingen die moeten worden gestimuleerd, eerder dan een schijnbaar bestaande kloof te aksentueren.

Europa

Niet alleen binnen de universiteit vervagen ondertussen alle mogelijk bestaande grenzen. Over heel de wereld, overduidelijk in Europa, worden alle mogelijke muren neergehaald, zodat men stilaan de indruk begint te krijgen dat het oorspronkelijke uitgangspunt van Europa '92 ondertussen hopeloos voorbijgestreefd lijkt. Het "Europa van de 12" is reeds een te beperkt begrip geworden. Supra-nationale en trans-linguale problemen worden er alleen maar gekompliceerder door. En zijn het niet precies de universiteiten die in meer dan belangrijke mate kunnen bijdragen tot het trachten vermindere van deze problemen?

Het openen van Europa naar het oosten toe levert ons diverse mogelijkheden. De realisatie van het bundelen van Europa is slechts mogelijk

doordat we al jaren bezig zijn met een poging het "Europa van de 12" één te maken. We stellen vast dat er, ondanks heel wat kulturele en structurele overeenkomsten, toch heel wat moeilijkheden blijven bestaan. Europa '92 is een publiciteitsstunt die er moet toe bijdragen dat de Europese landen naar elkaar kunnen toegroeien; de technische moeilijkheden hiertoe zijn immers enorm: taal, geld, werkmethodes,...

Heden ten dage en dank zij het verleden doen wij de ervaringen op die er moeten kunnen toe bijdragen de bestaande barrières te overwinnen. En het is met deze dynamiek die wordt aangewend om het "Europa van de 12" technisch mogelijk te maken, dat nu het ruimere probleem kan worden aangepakt: de oost-bloklanden zien wat hier gebeurt en zullen in geen geval de boot willen missen, hoewel hun systemen duidelijk verschillend zijn van de onze. Het "Europa van de 12" is een positieve tussenstap naar een groter, verenigd Europa toe en hier kunnen de universiteiten in elk geval toe bijdragen. Wetenschappelijke research werkt immers al jaren over grenzen en talen heen. De universiteiten beschikken over de know-how om als overbruggingselement een belangrijke rol te spelen. De Onderwijssector wordt aldus een voorbeeld van de dubbele stap die moet worden gezet. Het ERASMUS-programma was aanvankelijk heel moeilijk te realiseren, maar nu slagen we hier toch in, niet d.m.v. een uniformisering, maar wel door een harmoniseren van de verschillende systemen. En dit kan alleen maar een verruiming van de wetenschap betekenen, een uitbreiding die zich aardrijkskundig ongetwijfeld eveneens naar het oosten zal doorzetten.

Wij danken u voor dit interview en wensen u veel succes tijdens uw ambtstermijn.

G.B.

E.S.N.

Zoals je misschien via de media al vernomen hebt, is in februari '90 in Kopenhagen het ERASMUS STUDENT NETWORK (E.S.N.) opgericht.

Deze internationale organisatie die uitsluitend uit studenten bestaat en gesteund wordt door de E.G. en vele universitaire instellingen en hogescholen heeft als doelstellingen :

- de integratie van de studenten in

het buitenland door zowel voor praktische informatie als voor sociale integratie te zorgen.

•een betere uitwisseling van informatie (van de studenten tot de ERASMUScoördinatoren, en van de studenten tot de studenten). Dit o.a. via een database.

•een betere reïntegratie van terugkerende studenten aan hun thuisuniversiteit.

- een voortdurende evaluatie van

het ERASMUS-programma door de studenten.

•een meer actieve betrokkenheid van de studenten in de eenmaking van Europa in '92.

Deze doelstellingen worden bevestigd door het continu oprichten van nieuwe secties in verschillende instellingen.

Ook aan de VUB is een dynamische sectie aanwezig die voor de opvang van de buitenlandse studenten zorgt, en o.a. ook voor de praktische organisatie van de database.

Het volgende algemene E.S.N.-congres wordt door de V.U.B.-sectie op 8,9 en 10 februari e.k. georganiseerd.

E.S.N.-Brussel zoekt dynamische medewerkers !

Alle geïnteresseerden worden vriendelijk uitgenodigd op een informatievergadering die doorgaat op WOENSDAG 24 oktober, vergaderzaal SOR, gebouw Y, 19 uur.

Wij verwachten je daar ! Tot dan !
Voor ESN-Brussel,

Jan Matthé

i.o.v. Bart Van de Velde,
ESN verantwoordelijke voor Vlaanderen.

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, in samenwerking met BSG, Dienst Cultuur en Studiekring Vrij Onderzoek.

Adres

De Moeial
Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel. 02-641 23 38

Verantwoordelijke uitgever

Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

Coördinator

Roger D'Hoogh

Hoofdredacteur

Luc Verhelst

Medewerkers

Teo, Roger, Philip Osier, Ivan Feys, Dirk Nevelsteen, Mass'oud, Isabelle Vandercasseyen, Lucie, Daniel Pantucek, Brian Vatteroth, Luc Pauwels, Jack Van Handenhove, Elke, Iris Merveille, Jakke, Sabien Degeest, Geert Acke.

Illustraties

Edwin Hacken, Elizabeth Van Son, Dominique Osier, archief.

Ontwerp Lay-out

Roland Siebelink

Algemeen

Opinie

Sport

Kultuur

Kringen

Vrij Onderzoek

Agenda

Deadline Moeial 3 : 24 oktober om
15.00h